

Tahle vůně mi připomíná....

Když jsem byla malá, trávil jsem hodně času s dědou. Byl mi tehdy bližší než jakákoli jiná osoba. Pokaždé, když jsme jeli na návštěvu za babičkou a dědou, pro mě existoval jen můj dědeček a jeho dřevem provoněná dílna.

Děda se vyžíval ve vyřezávání ze dřeva. Z obyčejného kousku dřeviny dokázal vytvarovat ptáčka, koníka, cokoli ho napadlo.

Obzvláště jsem milovala dřevěné hnízdečko se čtyřmi ptáčky uvnitř, vystavené na dědově velkém pracovním stole. Tři ti ptáčci otevírali zobáčky a čekali, až jim rodiče přinesou potravu, ale jeden stál úplně na krajíčku hnízda, hleděl dolů, jako by si měřil propast pod sebou, a široce roztahoval křídla. Byl připravený vzlétnout.

Když si vzpomenu na vůni hoblin, smoly a laku na dřevo, vybavím si dědovy velké obratné ruce modelující figurku a vdechující jí život. Ke svým sedmým narozeninám jsem od něj dostala tenký dřevěný prstýnek vyhlazený a vytvarovaný k dokonalosti. Prstýnek, který vyřezal pro svoji jedinou vnučku.

Vždycky si budu pamatovat dědovu klidnou tvář, ruce zalepené od smoly, figurky těch čtyř ptáčků a vůni klidu a radosti.